

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3182/03
07.10.2004. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љубодрага Пљакића и Слободана Милошевића, чланова већа, са саветником суда Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца З., кога заступа Р., адвокат, против туженог Министарства, ради поништаја решења ... године, у предмету утврђивања пореза на доходак, у нејавној седници већа одржаној дана 7. октобра 2004.године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичке управе јавних прихода. Наведеним првостепеним решењем тужиоцу се утврђује коначни износ пореза и осталих јавних прихода на приход од обављања самосталне делатности, за период од 1.01.2001. године до 31.12.2001. године, у укупном износу од ... динара.

Благовремено поднетом тужбом тужилац је, преко пуномоћника, оспорио законитост другостепеног решења и предложио да се оно поништи. У тужби наводи да су решења у поступку донета уз повреду правила поступка, као и да није правилно утврђено чињенично стање. Истиче да постоје противуречности у разлозима датим у првостепеном решењу у односу на разлоге дате у оспореном решењу, с обзиром да се првостепени орган позвао на више метода који су примењени приликом утврђивања пореске основице, а другостепени орган у решењу наводи само на један метод, метод упоређивања остварених зарада. Даље се истиче да нису тачни наводи изнети у оспореном решењу да се тужилац није одазвао на позив првостепеног органа нити оправдао изостанак, с обзиром да је тужилац приступио по позиву органа и на усмени захтев службеног лица које је водило првостепени поступак доставио биланс успеха од ... године, као и преглед трошкова за 2001. годину и рачуне за сваку ставку трошкова. Посебно се указује да је у поступку ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања, требало спровести посебан испитни поступак, у којем би се оцениле све околности и утврдиле чињенице битне за утврђивање пореске основице. Такође се истиче да у списима нема ниједног податка, као ни доказа из којих би се могло проверити да је пореска основица утврђена применом члана 111. садашњег Закона о порезу на доходак грађана.

У одговору на тужбу тужени орган остаје при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета навода тужби и одговора на тужбу Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

У поступку који је претходио доношењу оспореног решења првостепени орган није прихватио податке исказане у пореској пријави који се односе на пореску основицу, налазећи да ови подаци не одговарају стварном стању, већ је пореску основицу утврдио у износу од 106.395,00 динара, па је на наведену пореску основицу тужиоцу утврдио коначан износ пореза и осталих јавних прихода на приходе од обављања

самосталне делатности за 2001. годину, у износу ближе наведеном у диспозитиву првостепеног решења.

Међутим, основано се тужбом указује на незаконитост решења донетих у поступку. Ово са разлога што се не може прихватити да је у поступку пореска основица правилно утврђена, с обзиром да у списима предмета нема доказа-података о томе на који начин у ствари пореска основица утврђена. У образложењу првостепеног решења наводи се више начина - (законских) који су примењени приликом утврђивања пореске основице за обрачун пореза на приход од обављања самосталне делатности, док се у оспореним решењу наводи само један начин утврђивања висине пореске основице и то принципом упоређивања са просечном бруто зарадом, односно платом запослених код правних лица и предузетника у истој или сличној делатности која се обавља под приближно једнаким условима, позивајући се на одредбу чл. 111. ст. 1. тачка 3. Закона о порезу на доходак грађана. При томе се ни првостепени ни тужени орган не позивају ни на један конкретни податак - доказ који је коришћен приликом утврђивања пореске основице применом било више било једне методе на коју се позива тужени орган. Нису наведени разлози због чега није прихваћен износ из пријаве, као ни дати упоредни подаци који су коришћени приликом утврђивања основице. Са тих разлога не може се проверити законитост оспореног решења, тј испитати да ли је пореска основица за обрачун пореза на приход од обављања самосталне делатности правилно утврђена, применом наведене одредбе Закона те да ли је правилно утврђен коначан износ пореза на доходак грађана.

Полазећи од напред изнетог решења донета у поступку нису заснована на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању, те су исто донета уз повреду одредаба чл. 8. Закона о општем управном поступку. Наиме, када првостепени орган није прихватио податке из пореске пријаве коју је поднео тужилац, онда је ради правилног и потпуног утврђивања свих чињеница које су од значаја за утврђивање пореске основице, био дужан да чињенично стање утврди у присуству тужиоца, а у складу са чл. 133. у вези чл. 125. Закона о опште управном поступку. С тога ће у поновном поступку, након правилно спроведеног поступка, донети одговарајуће решење, имајући при томе у виду да су примедбе суда обавезне за тужени орган на основу члана 61. Закона о управним споровима.

Са напред изнетих разлога Врховни суд Србије је на основу чл. 38. ст. 2. у вези чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 7. октобра 2004. године, У.бр.3182/03

Председник већа- судија,

Олга Ђуричић, с.р.

Записничар,

Надежда Николић, с.р.

За тачност отправка

СШ